

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan sveder, imiši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za osnanila plačuje se od štiritopne petič-vrste po 6 kr., če se osnanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, osnanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla konec meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . gld. 13.— Četrt leta . . . gld. 3-30
Pol leta . . . „ 6-50 Jeden mesec . . . „ 1-10

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . gld. 15.— Četrt leta . . . gld. 4.—
Pol leta . . . „ 8.— Jeden mesec . . . „ 1-40

Naročuje se lahko s vsakim dnevom, s h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne osnamo na dotično naročilo.

Upravnistvo „Slovenskega Naroda“.

Češki pozdrav Slovencem.

Praški dnevnik „Hlas Národa“ je priobčil v včerajšnji številki na uvodnem mestu sledeči lepi članek, slovenskim obiskovalcem narodopisne razstave v pozdrav:

Narodopisna naša razstava je dala vsem članom češkega naroda dobrodošlo priliko predstaviti se svojim polbratom ne samo z dokazi o našem razvoju in o naših posebnostih, kateri se nahajajo zbrani v naši razstavi poleg drugih, življenje našega naroda označujočih in pojasnjujočih predmetov, nego tudi pokazati jim naše dejanjsko življenje, naše navade in običaje, naše kroje, vso našo ljubezen k ostalemu narodu, vso našo navdušenost za plemenite ideale, katerim služi naša narodopisna razstava. Vseh teh radostnih dogodkov ni treba iz nova popisovati, saj so kot svetla, neizbrisna podoba ostali v našem spominu.

Narodopisna naša razstava je pa tudi članom drugih slovanskih rodov dala takisto dobrodošlo priliko, da v večjem ali manjšem številu prihite mej nas in se z nami vesele posrečenega dela. Od teh obiskov so bili za nas obisk Bolgarov in obisk Ma-

lorusov prave slavnosti, katere ostanejo z zlatimi črkami zapisane v zgodovini našega naroda.

A sedaj pozdravljamo svoje mile pobratime Slovence. Kamorkoli bodo ti odlični gosti na svojem potu prišli, povsod bodo vzprejeti z odprtimi rokami. Srce češko ne pozabi, s kako iskreno ljubeznijo se je nas Čehov oklenila ta veja slovanskega debla že od začetka ustavnega življenja avstrijskega. Cela vrsta vedoželjnih rodoljubov slovenskih je študirala na čeških zavodih, zlasti na tehnikih in na vseučilišči; na Češkem sploh in zlasti v Pragi so se sprijateljili s Čehi in tako je zveza postala čimdalje tesnejša, dočim so tudi Čehi pri vsaki ugodni priliki obiskali in obiskujejo še slovenske dežele. In ne samo literati in učenjaki, nego tudi možje praktičnega poklica niso redki, ki čitajo naše literarne proizvode, govore naš jezik in so goreči apostoli ljubezni k češki stvari mej svojimi rojaki.

V Slovencih ni samo gola uljudna fraza, kar je rekel dr. Vošnjak v napitnici pri banketu o priliki položaja temeljnega kamna Narodnemu gledališču: „Vi Čehi ste kakor Mojzes z močno roko iz skale slovanske indiferentnosti in nezavednosti izvabili mogočen studenec slovanske ljubezni in slovanske vzajemnosti“. Slovenci goje za nas Čeha odkrito, resnično ljubezen; kadarkoli so imeli priliko, dokazati za dejanjem svoje mišljenje in prepričanje, storili so to kot pravi bratje, začeni od imenovanega dr. Vošnjaka, kateri je najgorečnejši razširjevalec v nas obneslih se ustanov in podjetij, do poslancev slovenskih dežel, kateri so vselej in v vseh okoliščinah bili najvernejši in najzanesljivejši zavezniki Čehov.

Mogli bi navesti tudi celo vrsto dokazov, da goji češki narod za Slovence najiskrenejše simpatije. To mišljenje in čutenje se ni pokazalo samo pri obiskih bele Ljubljane in slovenskih dežel, nego tudi s splošnim sožaljem tedaj, ko je naše brate zadel grozni potres in ko so potrebovali našo pomoč pri celjskem vprašanju. O celjskem vprašanju so mogle druge narodnosti soditi s kateregakoli stališča; odločna opozicija bi bila mogla iz političnih nagibov, da podere vladu, glasovati proti gimnaziji v Celju: toda češki narod tu ni mogel

priti v zadrego in njega ljubezen je velevala češkimi državnimi poslanci, naj glasujejo v prid našim bratom, katerih nikdar zapustiti ne moremo.

Po vseh radostnih in žalostnih dogodkih, katere je bilo obema narodoma prebiti, ponuja se nam nova prilika, da svoje dobre prijatelje pozdravimo in jih slovanski pogostimo. Bratje Slovenci se morajo, kakor se je prav pri celjskem vprašanju pokazalo, boriti še za vsako ped slovenske zemlje, korak za korakom; močnih sovražnikov imajo veliko; ovir, katere jim je premagati je preobilo: v njih borbi imajo zavest, da imajo prijatelje in zaveznike, podpira jih misel vzajemnosti in vzpodbuja jih k delovanju prepričanje, da jim bodo kadar bodo pomoči potrebni pomagali tisti, za katere goje ljubezen in nezadušno zaupanje. S takim prepričanjem prihajajo k nam; s takim zaupanjem prihajajo k nam zastopniki slovanskega rodu, kateri je kakor mi Čehi, trdno uverjen, da smo Slovani odkazani sami nase in da si moramo sami pomoči. Dokazimo torej z dejanji kamorkoli bodo prišli Slovenci na Češkem, z našo resnično slovansko gostoljubnostjo, z resnično češko odkritosrčnostjo, da so Slovenci mej svojimi, da so dobrodošli nam bratje in sestre in da se je spopolnilo pričakovanje, s katerim so šli na pot na Češko in v Prago, katera ne bo prestala biti tudi zanje zlata.

V Ljubljani, 30. avgusta.

Badeni. Konservativci se veselé, da pride na krmilo grof Badeni. Vsaj v „Linzer Volksblattu“ je priobčil neki neimenovani poslanec, najbrž doktor Ebenhoch, članek, v katerem naglašá, da je grof Badeni konservativen Poljak in da hvalijo njegovo odločnost. Nam se ne zdi čudno, če je dr. Ebenhoch za Badenija navdušen. Sploh se govori, da bodoči ministerski predsednik ni prijatelj volilne reforme; Ebenhoch je pa tisti poslanec, ki se najbolj boji volilne pravice nižjih stanov. Da bi preprečil volilno reformo, je nekoč celo v nekem listu trdil veliko neumnost, da delodajalci celo za delavce indirektno davke plačujejo, katero bedastočo je pozneje še neki slovenski konservativni poslanec pograval. Seveda mi Slovenci nimamo povoda veseliti

Listek.

T a t.

(Povest J. E. Golobova.)

(Dalje.)

In ta Nataška jame, sede na zavalenki, polglasno pevati, druge pritegnejo. Spojajo jedno; Nataška vzradoščena skoči po konci in nagovarja k plesu. Tu stopi Aleška iz hiše.

„Aleška,“ reče sestra Anjutka, „zaigraj nam na žalejke, bomo zaplesale.“

„No glej, kaj porečejo . . .“

„Zakaj? Zaigraj!“

„Aleška, Aleška! Zaigraj, zaigraj! Prosim, zaigraj! Plesala bi na življenje in smrt!“ kriči Nataška.

„No, jenjajte! Jaz niti nimam ne žalejk.“

„Le naredi! Hitro naredi! Prosim, Aleška! No . . .“

„Laže, laže!“ reče Anjutka, „žalejke so cele.

Videla sem jih včerej v sobi! Rog in žalejke!“

„Pustite me v miru, — igral ne bom.“

„U, nepoboljšljivec,“ reče užaljena Anjutka, „ne mara nam ustredi.“

„On le ne zna več. Pozabil je, odvadil se je, prav, ne zna,“ skuša Nataška zadeti na samoljubje.

„Oh, ne, on igra spretno, bolje od njega ne igra nihče,“ potegne se najivno za Aleško Tanjuška, trinajstletna hčerka sosedne Anisje.

„Spreten. Morda pa še bolje igrajo od njega. Glej Senka Čečirinih, ki nasproti nam stanujejo, kako igra! . . . I no, Aleška, zaigraj!“

„Zaigraj!“ oglasi se zopet Anjutka.

„Jaz ne bom, naj igrajo drugi!“ odreže se Aleška že srditim glasom in odide od deklic k vratom, šel je na ulico in stal.

„Pljuni nanj, Anjutka, ker je tak. Vesta kaj: idimo k nam, takoj pozovem Senko, poprosim ga, on nam bo zaigral. On nam ne odreče; vselej stori, ko ga jaz poprosim, vedno me uboga. Igra pa mnogo bolje od Aleške. Idimo! Idimo, deklice! Kak tiček vam je to: me prosimo, prosimo, on pa znati noče! Opljuvati ga! Bomo našle kaj boljega. Ne uklonemo se pa ne.“

„In res je nepoboljšljiv, za Boga,“ pritrdi Anjutka. „Idimo.“

Deklice so šle mimo Aleške, ne da bi ga katera pogledala, prijele so se za roke, ter šle v vrsti po ulicah h Kranjinim. Aleška pogleda mračno za njimi, obrne se in sede na bruno, ležeče na ulicah pri vratih. Užaljen je bil, njegovo samoljubje je bilo prizadeto. Žal mu je bilo sedaj, da ni hotel

igrati, ali vender ni bil neuljuden, ako je odrekel, saj istinito ni maral igrati, — davno že ni igral. Žal mu je bilo, da so šle deklice plesat vse jedno, šle brez njega, in, kar je poglobitno, našle so takega, kateri igra še bolje. Kako Senka Čečirin igra, nikdar ni imel prilike slišati. Aleška ga je tudi redko videl, ta je skoro vedno pasel ovce.

„Kaj res bolje igra od mene?“ misli Aleška, „vraga, kaka je ta Nataška.“

Čez nekoliko časa dospeta do Aleške dva njegova tovariša: Vanka in Stepko.

„Aleška! Zdravstvuj! Kaj pa sedi tako sam?“

„Kdo pa naj sedi pri meni?“

„Idi z nama.“

„Kam?“

„Pod Čečirinov vrt. Tovariš, tam na bregu je mnogo mladenčev, vale jajca, igrajo na karte. Tam je prijetno.“

Pri besedi „Čečirin“ nastal je v Aleški neprijeten čut in prvi trenotek ni bil voljan iti, ali hitro na to vzbudila se je želja pogledati, kako deklice plešajo, kako Nataška, kako igra Senka Čečirin. „Kaj res bolje igra od mene?“ pomislil si je.

„Pa idimo,“ reče Aleška.

„Kako prijetno. To so solnčni, suhi prostori,“ reče Vanka.

se vlade, kakeršna bi ngajala dr. Ebenhochu. Mi le pridobimo, ako se volilna pravica razširi. Tudi pred delavci se nam ni bati, kajti njih kozmopolitizem, kolikor ga je sploh, ni nasproten nobeni narodnosti. „Wiener Arbeiterzeitung“ je z veliko odločnostjo zagovarjala osnovo dvojezične gimnazije v Celju in bičala druge Nemce, ki temu nasprotujejo. V narodnem interesu je, da se volilna pravica razširi.

Bolgarija. Dragan Cankov je razposlal odprto pismo na vodje Karavelova, Radoslavova in ljudske stranke, v katerem obsoja postopanje večine sebranja, katerega ne vodijo prave koristi dežele. On priporoča, da bi se te stranke zjedini za skupen program, katerega glavne točke bi bile: 1. Obnovenje stare ustave, zlasti člana 38. 2. Brezizjemno pomiloščenje bolgarskih častnikov, ki so sedaj v ruski službi, in njih nastavljenje v njih pravice. 3. Odposlanje deputacije sebranja v Peterburg, da prosi carja, naj imenuje ruskega zastopnika za Sredce. — Prav verjetno ni, da bi se stranke v tem sporazumele, kajti Radoslavov je največji nasprotnik Rusije. Če se pa to zgodi, se bode zgodilo jedino zaradi tega, da vržejo Stojilova vlado. Stalne večine pa iz omenjenih strank ne bi bilo mogoče postaviti. Radoslavov se tako z nobeno stranko sporazumeti ne more. Omenjeni oklic pa kneza skoro nič ne omenja in se zlasti ne dotika njegovega priznanja.

Armensko vprašanje. Dunajskim židovskim listom se neizmerno smili Turčija, katero muči Anglija, bivša njena najboljša prijateljica, z armenskim vprašanjem. Pričakovali so, da armensko vprašanje kar zaspi, ko pride Salisbury na krmilo. Vidi se, da se dunajski židje od zadnje rusko turške vojne še niso nič poboljšali. Da mej omikanim svetom s tem ne bodo pridobili simpatij, če zagovarjajo barbarsko Turčijo, je pač jasno. Protisemitizem se je dosedaj posebno razširjal mej Nemci, a če bodo židje podpirali Turčijo proti krščanskim narodnostim, bode se pa jel razširjati tudi mej Slovani. Sultan se je obrnil do ruske in francoske vlade, naj bi ga podpirali proti Angliji, a je dobil jako nepovoljen odgovor. V Carigradu so upali napraviti neko nasprotje mej velevladimi zastran armenskega vprašanja, da bi potem vse lahko ostalo pri starem. Vidi se pa, da so se nekoliko motili. Na obstanku Turčije je velevladim vedno manj ležeče.

Nemški katoliški shod. Bachem je na shodu govoril proti socijalističnim naukom in pozivljaj, da se naj na vsej črti začne boj proti socijalnim demokratom. — Učitelj Würle je govoril o ljudski šoli in zahteval verske šole, cerkveno šolsko nadzorništvo in pa zmanjšanje učnega gradiva. — Gimnazijski profesor Orterer je govoril proti novodobnemu prirodnoznanstvenemu modroslovju in novodobni umetnosti. Krščanstvo mora v šoli in znanosti zopet priti do veljave. — Baron Hertling je govoril o papeštvu in zahteval obnovenje cerkvene države. — Shod se je izrekel, da se naj razširi nedeljski počitek za vojake in odpravi dvoboj. Naglašala se je potreba nedragnih stanovanj za delavce in da je treba delovati na to, da se omejuje pijančevanje. — Kanonik Danner iz Solnograda je v kaj tem-

nih barvah slika! verske razmere v Avstriji, zlasti v šolah, in naposled prišel do tega, da je priporočal osnovo svobodnega katoliškega vseučilišča. — Dr. Schödler je govoril o velikem kapitalu. — Profesor Granert je govoril o katoličanstvu in znanosti in naglašal, da mora mej znanostjo in vero vladati jedinstvo. — Ključarski pomočnik Schirmer je govoril o katoliških delavskih društvih in dokazoval, da novodobna država vodi do prekucije.

Nova predloga proti prekucuhom. Vladnim krogom v Berlinu pa tudi cesarju Viljemu je bilo jako nepovoljno, da je ob svojem času državni zbor odklonil predlogo proti prekucuhom. Vladni krogi pa mislijo srečo še jedenkrat poskusiti. Kot povod hočejo porabiti postopanje socijalnih demokratov ob petindvajsetletnici nemških zmag proti Francozom. Vsi socijalnodemokratični listi ugovarjajo proslavljanju te vojne in grozno udrihajo po tistih, ki so jo bili prouzročili. Celo do junaškega cesarja Viljema ne kažejo nobenega spoštovanja. Po sedanjih zakonih pa urednikov vender ne morejo obsoditi. Vladni listi zatorej zahtevajo, da naj se poostri kazenski zakonik. Liberalni časopisi tudi obsojajo počenjanje socijalistov, a vender z vso odločnostjo ugovarjajo, da bi se zaradi tega v Nemčiji že kratila svoboda. Vlada torej nima dosti upanja, da bi dobila za svoje namene večino v državnem zboru, kajti pomoč katoliškega centra jej tudi še ni zagotovljena.

Dopisi.

Iz Begunj na Gorenjskem, 29. avgusta. Dne 27. avgusta zapustil nas je nadučitelj g. Jožef Turk, preselivši se na svoje novo mesto v Dolenjem Logatcu. Z gospodom Turkom izgubi naša šola izvrstnega učitelja in Dolenje-Logatčanom je čestitati, da dobé tako učiteljsko moč. G. Turk je z velikim uspehom pri nas učiteljeval ter si pridobil ne le ljubezen otrok, ampak tudi spoštovanje starišev. Dasi goreč za šolo, zanimal se je gospod Turk za občinske zadeve, za požarno brambo našo in kmetijsko podružnico. Baš on ima največ zaslug, da se naša podružnica kmetijske družbe tako lepo razvija. Njemu se je posrečilo pridobiti lepo število članov za to koristno napravo in požrtvovalno je načeloval ter tajnikoval podružnici skozi več let. Še danes bi ne imeli sušilnice za sadje, ako bi ne bil on zastavil svoje moči za to napravo. G. Turk je tudi pridno deloval v prosep tukajšnjega gasilnega društva, koježin je bil blagajnik, in mnogo se imamo njemu zahvaliti, da si je to društvo omislilo letos novo krasno brizgalno, katera je bila pred kratkim blagoslovljena. V korist občine Begunjske je deloval gosp. Turk zlasti kot občinski odbornik, kateri posel je opravljal 4 leta na splošno zadovoljnost. Ohranili ga bomo v najboljšem spominu in želimo mu na novem mestu obilo sreče.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 30. avgusta.

— (Sklep deželnega zbora kranjskega) z dne 31. julija t. l., s katerim se je izrekla najponižnejša zahvala Nj. Veličanstvu za pomoč o potresu ter se je izrazil čut lojalne udanosti, je Nj. Vel. cesar blagovolil milostno vzeti na znanje.

— (Mestni regulacijski načrt.) Vladni svetnik g. Kamilo Sitte pride v nedeljo v Ljubljano

in bode prinesel seboj izgotovljeni splošni regulacijski načrt. Občinski svet se bode za torek sklical na javno sejo, v kateri bo gospod Sitte svoj načrt obrazložil.

— (Veliko vrtno veselico) priredi šenpeterska moška in ženska podružnica sv. Cirila in Metoda v Ljubljani v nedeljo, dne 1. septembra t. l. na vrtu g. Ferlinca restavracije „pri zvezdi“ Cesarja Josipa trg št. 13. Iz posebne naklonjenosti sodelujejo častita gđc. Mici Poljanec; sl. ženski četverospav: gđc. Minka Košir, Antonija Pavlič, Slavica B. tenč, Minka Novak; sl. tamburaški zbor ljubljanskega „Sokola“ in sl. pevski zbor društva „Slavec“. Vzpored: 1. Nagovor predsednika podružnice pred. g. Martina Malenška. 2. Knobloch: „Sokolska“ koračnica, udarja tamburaški zbor „Sokola“. 3. Volarič: „Kviško bratje!“, zbor, izvršuje pevsko društvo „Slavec“. 4. Slavnostni govor, govori podružnični blagajnik g. Mih. Bulovec. 5. Hug. Sattner: „Pogled v nedolžno oko“, ženski četverospav. 6. Mil. pl. Farkaš: „Svracanje“, udarja tamburaški zbor „Sokola“. 7. Jenko: „Na moru“, zbor, izvršuje pevsko društvo „Slavec“. 8. Deklamacija, deklamuje gospodična Mici Poljanec. 9. G. Ipavec: „Planinska roža“, ženski četverospav. 10. V. G. Brož: „U boj, U boj!“ koračnica, udarja tamburaški zbor „Sokola“. 11. Hu. dovernik: „Naša zvezda“, zbor z bariton samospavom, izvršuje pevsko društvo „Slavec“. 12. V. G. Brož: „Spavaj sladko“, serenada I. brač-solo, udarja tamburaški zbor „Sokola“. 13. A. Förster: „Njega ni!“, ženski četverospav. 14. Volarič: „Čolničku“, zbor, izvršuje pevsko društvo „Slavec“. 15. Mascagni-Alfonz: Intermezzo iz opere „Cavalleria rusticana“, udarja tamburaški zbor „Sokola“. 16. Eisenhut: „Bojna pjesma“, zbor, izvršuje pevsko društvo „Slavec“. 17. Weis Šestak: „Šumi Marica“, koračnica, udarja tamburaški zbor „Sokola“. Vstopnina za osebo 20 kr. Radodarnosti se ne stavijo meje. Začetek točno ob 7. uri zvečer. Veselica se vrši pri vsakem vremenu.

— (Izpred porotnega sodišča.) Včeraj popoldne se je vršila obravnava o tožbi F. Trtnika, delavca v tabačni tovarni, proti g. Grablovcu. Uzrok tožbi je bil članek, kateri je priobčil „Delavec“ in v katerem se je napadal Trtnik zaradi njegovega poslovanja in ravnanja z delavci ter obkladal z raznimi priimki. Obravnava je trajala do pozno zvečer. Porotniki so toženega g. Grablovca spoznali krivim in sodišče ga je obsodilo na tri tedne v zapor. Izid včerajšnjih dveh tiskovnih pravnih vzbudil je občno pozornost mej tukajšnjimi juristi. „Slovenec“ in „Glasnik“ na jedni strani, na drugi strani pa „Delavec“ očitati so si drug drugemu, oziroma „Delavec“ pristašu „Slovenca“ jednako žaljive lastnosti. Dasi ravno obtožena urednika „Slovenca“ in „Glasnika“ nista v ničemur dokazala resničnosti svojih žaljitev, so vender porotniki dotična vprašanja zanikali in izrekli, da gg. Gostinčar, Ziller in Andrej Kalan g. Grablovca niso žalili na časti, četudi so mu očitati, da je nesramen obrekovalec, da se najpoglejše laže itd. Nasprotno so pa isti porotniki pri drugi obravnavi gosp. Grablovca krivim spoznali, ker je v „Delavcu“ priobčil članek s povsem jednako vsebino. Vsled tega nasprotujo-

Pod Čečirinovim vrtom bil je travnik, okolu katerega so rastle stare, listnate rakite; prostor je bil raven, pokrit s travo, na bregu reke, a nenavadno lep. Ko pride Aleška s tovariši, bilo je tu ljudstva mnogo, mladenčji so piskali, v dveh krogih igrali na karte, kjer se je plačevalo z jajci; na treh krajih so valili jajca. Okolu igrajočih na karte in valečih jajca zbralo se je mnogo zriteljev, kateri so večinoma sedeli ali ležali. Žene in dekleta so se zbrale ob vratih Kraninjih in so stale v močnem krogu; tu je uprav prenehal ples in uprav nehal igrati Senka Čečirin; stal je, prislonivši se s hrbtom na plot, in obrisal z obleko žalejke. To je bil mladenec rumenih vlas, lep, star osemnajst let, živahnega, celo nekoliko drznega obličja, v krimski sivi čepici, katero je nosil po strani, v odpeti suknjici, v rudeči srajci.

Došlega Aleške in mladenčev pričetkoma ni opazil nihče.

„Mladeneč Senka!“ reče neka žena.

„Hvala!“ zahvaljuje se Nataška. „In še igraj, — oddahni se in igraj še.“

„Dobro igra!“ pohvali kmet.

„Res je!“ potrdi ded Andrej.

„Glejte, Aleška je prišel! Aleška igra še bolje!“

kričala je Akimina Tanjuška, stoje na zavalenki, ugledavši čez glave Aleško.

„E, Aleška! Ta pa, ta! No, dečko, igraj! Moraš igrati! Ti se ne ustrašiš Senke. Jaz znam, dečko, kako ti igraš. Senka igra slabije od tebe.“

„Kaj že slabije? Kako govorite? . . .“ oglasila se je nasmešljivo Nataška.

„Ne, ti ne veš. Aleška, imaš li žalejke? No!“ Aleška molči.

„Pusti ga, ded Andrej. On ne zaigra, me smo ga že prosile. Tudi resnico govori Anjutka: „nepoboljšljiv“. Bomo že opravili brez njega. Poklone delati . . . Slabeje! Kaj pa?“ — nadaljuje Nataška. Nekaj ljudij se je zasmajalo, Aleška je postal rdeč.

„Nimam žalejk . . .“ izpregovori Aleška.

„Pa bi zaigral?“ vzkrikne ded Andrej. „Senka! Daj mu svoje žalejke! Naj zaigra on!“

Ded Andrej skoči k Senki, zgrabi žalejke in jih poda Aleški. Aleška, ne oziraje se na nikogar, vzame žalejke, poskusi jedno, dve, zategne jezičke, pristavi rožiček in zaigra. Začetkoma vzel je nekoliko daljših pevskih preletov, potem je zaigral pesen, katero je prav preje igral Senka, no kako je zaigral? . . . Ta pesen, no kaj takega še ne. Natlačnost, razmernost, novi tresljaji glasu, nežni visoki glasovi in, kar je poglavitno, živost . . .

Senka ni imel nič podobnega. Vsi so omolkneli, vsi gledali na Aleško, vsi poslušali, na ples ni mislil nihče, le poslušali so.

Na žalejke igrajo nekoliko plesnih pesnij; razlika mej njimi je razven motivov tudi v taktu: tu je redek, počasen takt z raztegnjenimi pevskimi notami, tu pogost, razdeljen, z mnogimi tresljaji glasu, vzbujajoč. Aleška je igral jedno iz počasnejih pesnij s polnim čutom; takoj potem prešel je na prav veselo, živo, v srce segajočo.

„E, dobro, živo!“ zacvilil je ded Andrej, „kaj pa ve, deklice? Kaj ste otrpnile? Sukajte se!“ in celo sam je udaril z ного.

Anjutka in dve deklici so jele plesati, takoj sta se pridružili dve mladi ženi, potem se niso mogle zdržati še tri. Krog se je razširil, plešočih je bilo že več kot deset. Tanjuška Anisina se je sukala na jednom mestu na zavalenki. Prihitelo je tudi mnogo zriteljev od igralcev s kartami in jajci.

„Dobro!“

„Aleška je dečko!“

„Glejte, kako igra!“

„Sedaj vzdiguje, sedaj vnema! A, pasji sin! . . .“

„Ah, ti pa, ti . . .“ pristavila je plesalka.

„Aj, no! Aj, no! Aj, no, no!“ pridruži se druga. (Dalje prih.)

čega si izreka istih porotnikov v enakih slučajih je vložil, kakor čujemo, g. dr. Hudnik v imenu g. Grablovca pritožbo ničnosti na najvišje sodišče na Dunaju, da bode preiskalo izvor takemu nasprotujočemu si izreku. — „Slovenec“ je svojemu poročilu o razsodbi o prvem slučaju dodal veseli vzklic „Pravična stvar je zmagala“. Da se spozna židovski način „Slovenčevega“ poročanja, naj predstavimo, da se je toženim klerikalcem dokaz resnice popolnoma ponesrečil. Izgovarjali so se, da jim je to, kar so g. Grablovcu očitali, pisal neki Koder, kateremu je to povedala neka ženska, ki je to zopet od druge ženske izvedela. Navadni „trač“ so klerikalci porabili ter napadli g. Grablovca. „Slovenec“ torej nima uzroka klicati „Pravična stvar je zmagala“; bolj bi bilo, da je rekel: „Presneto srečo imamo!“

— (Požar v „Zvezdi“.) Danes ob polu 4. uri zjutraj opazil je mestni stražnik v „Zvezdi“, da gori baraka čevljarja Franca Kržana, ki stoji ob vhodu v „Zvezdo“ poleg kazine. V hipu udaril je plamen tudi že skozi streho. Oddelek požarne straže prihitel je z brizgalnico takoj na pomoč, vendar je baraka pogorela do tal z vso opravo vred, le nekoliko osmojenih drogov je ostalo. Tudi čevljarška šivalna stroja postala sta vsled požara nerabljiva. Prenočeval ni nikdo v baraki, kajti Kržan je baje včeraj odpotoval, obitelj njegova pa prenočuje v baraki na Ledini. Koliko je škode in kako je nastal ogenj, ni dognano. Baraka bila je baje za 800 gl. zavarovana.

— (V Ljublanico skočil) je danes zjutraj rezervist 7. lovskega batalijona Janez Tomšič, ko se je s svojim oddelkom vežbal na Prulah. Kmalu pričel se je potapljati in bil bi brezdvomno utonil, da ga niso navzoči civilisti iz vode potegnili. Tomšič bil je v vojaško bolnico prepeljan.

— (Kako se delajo na Igu prošnje za podporo vsled potresa.) Piše se nam: Komisija treh mož je sklicala iz vse izanske fare one, ki hočejo prositi za podporo, v neko gostilno. Vsak prosilec je moral plačati 30 kr. za komisijin trud, t. j. za izpolnitev dotičnih blanketov! Mnogi reveži niti 30 kr. niso imeli, ampak so si jih morali izposoditi. Tako je nabrala „komisija“ najmanj 50 gl.!! Menda je to tudi „ljubezen“ naših klerikalcev do ubogih Izancev?!

— (Kaplanove žrtve.) Pred kratkim smo imeli priliko poročati, da je bil kaplan na Blokah, Lenassi, zaradi žaljenja časti obsojen na milostno odmerjeno globo in na sodne troške. Ta obsodba ne bo g. Lenassiju v njegovi karijeri prav nič škodovala, gotovo pa mu je žal lepih novcev, katere bo moral odriniti, če potrdi druga instanca razsodbo prvega sodišča. Ta žalost se mu je najbrž z lica brala, zakaj hkrati so začeli kmetje zlagati prostovoljne darove v pokritje rečenih sodnih troškov. Kdor vé, kako težko je slovenskemu kmetu izvesti v take namene kaj okroglega izpod palca, mora misliti, da je kak unet pristaš kaplanov kmete rotit in jim prigovarjal, naj dajo, da se pokrijejo troški. Morda je dotičnik tudi mislil: če bodo gospod kaplan pri drugi instanci oproščeni, jim ostane nekaj goldinarčkov, saj so jih tako potrebni. Bodi kakorkoli, žalostna resnica je to, da so orožniki izvedeli za to zbiranje prispevkov — naznanil jim je to, če smo prav poučeni, jeden tistih, ki je sam prostovoljno nekaj dal — in sodišče je vse te zapeljane reveže obsodilo na večje ali manjše globe.

— („Südmark-Zündhölzchen“.) To je najnovejši izum, s katerim hočejo nemški nacionalci užgati v germanskih srcih navdušenost za pangermanske ideale ter podkuriti nemškega Mihelja, da bi za „Südmarko“ kdaj tudi malo v žep posegel. Ne verujemo, da bi se na Slovenskem kdo upal prodajati te žvepljenke pod njih pravim imenom, mogoče pa je, da bodo nacionalci jih skušali utihotapiti pod drugim imenom, kakor so to storili s „Südmark-klobuki“.

— (Osuševanja.) Kakor poroča uradni list, je poljedelsko ministerstvo dovolilo, da gozdni nadzorniški pristav g. Viljem Putick nadaljuje preiskavati podzemsko toke voda v dolinah pri Ložu, Starem trgu, Cirknici in Planini.

— (Misteriozen slučaj) Piše se nam dne 29. t. m. V naši vasi — Studeno pri Postojini — dogodilo se je danes oziroma včeraj sledeče: Danes zjutraj in celo dopoldne doždevalo se je vsem čudno, da ni poljskega čuvaja Janeza Benčana blizu dva dni nikjer videti. Osobito je to skrbelo brata čuvajevga in ker se na vse popraševanje ni moglo ničesar gotovega izvedeti, pregovoril je brat čuvajev nekoliko mož, da bi šli izgubljenega iskat. Po kratkem iskanju našel ga je brat pičlo četrte ure od vasi sredi polja na travi pod drevjem — mrtvega; obleka na njem je bila vsa zgorela, razun čevljev in klobuka, po truplu je bil ves ožgan, osobito pa je bila dolenja polovica obraza vsled ognja popolnoma črna. Poleg mrtvega ležala je jednocevna puška izstreljena in s cevjo proti mrtvem obrnjena, malo dalje proč ležala je palica. Dosedaj se ni moglo konstatirati, ali je tu opraviti s samomorom ali

zločinom. Uzroka samomoru skoro ni najti, ker je čuvaj živel v primerno dobrih razmerah; da bi se bil zločin zvršil, je tudi težko trditi, ker tega ne potrjuje razun malih okoliščin nobena reč. — Domneva se, da se je rajnik brčkone sam usmrtil v momentu duševne zbežanosti in takoj mrtev obležal, ker ni videti nikakega znamenja, da bi se bil s smrtjo boril. Strel oziroma goreči papir iz jednostavne stare puške vžgal je obleko in s tem zgoraj navedene poškodbe na truplu prouzročil. Seve, da je to le domnevanje, stvar je na vsak način misteriozna. Sodišče je odposlalo orožnika, da stvar preišče; danes se ne more še vedeti, ali se bode mrlič sodnijski ogledal ali ne. Rajnik je bil vesten in strog čuvaj.

— (Narodna čitalnica v Kostanjevici) priredi dne 1. septembra na vrtu Bučarjeve gostilne v Kostanjevici veselico. Vzpored: 1. Tamburanje, vdarja tamburaški zbor čitalnice. 2. Petje. 3. Prosta zabava. Začetek ob 5. uri popoldne. Vstopnina za osebo 20 kr., za rodbino 1 krono. Ob neugodnem vremenu vrši se veselica v društvenih prostorih.

— (Posojilnica v Zagorji ob Savi) imela je kakor se nam javlja v prvem polletju svojega delovanja 52.774 kron prometa. To za Zagorje ni veliko, ker veliko je še denarja pri drugih zavodih, ali pa leži celo brezobrestno v škrinjah. V posojilnico ž njim! Posojilnica obrestuje po 4 1/2% in daje posojila po 5 1/2%. Ker so posojilnice koristne in se povsod lepo razvijajo, bilo bi tudi pri nas želiti nekoliko več zanimanja in delovanja za dobro stvar.

— (Zdravstveno stanje.) V vaseh Gorenja in Dolenja Podgora v črnomaljskem okraju je zbolelo 19 oseb za legarjem (typhus abdominalis), izmed katerih jih je ozdravelo 11, bolnih je pa še 8. Nadejati se je, da bolezen skoro poneha popolnoma, ker ni huda.

— (Volilski shod pri sv. Barbari v Halozah.) na katerem sta poročala drž. posl. dr. Gregorec in dež. posl. dr. Jurtela, je bil jako dobro obiskan. Vzprejela se je naslednja resolucija: Slovenski volilci, zbrani na shodu pri sv. Barbari v Halozah, izjavljajo, da popolnoma odobravajo izstop njih poslancev iz dež. zbora štajerskega, uvažujoč povod temu izstopu, ter pričakujejo, da se ne vrnejo v dež. zbor, dokler ne dobijo od merodajnih faktorjev zagotovilo, da se bodo upoštevale narodne in kulturne potrebe slovenskega naroda. Slovenski volilci izrekajo zahvalo svojemu državnemu in svojemu deželnemu poslancu in nju zagotavljajo svojega popolnega zaupanja.

— (Volilski shod) je sklical drž. in dež. posl. Robič na nedeljo, dne 1. septembra na Vuhredu.

— (Javne shode) bode sklicalo slovensko društvo mariborsko še letos v Slov. Gradcu, v Slov. Bistrici, v Kozjem in v Trbovljah.

— (Domoljubno darilo.) „Dijaški kuhinji“ v Celju je poslal gosp. Peter Majdič, posestnik paromlina v Hudinji pri Celju 150 gl. Naj bi ga posnemali drugi imoviti rodoljubi.

— (Iz nemškega Celja.) Piše nam prijatelj našega lista: „Dne 27. t. m. bil sem v Celju in z nekim znancem stopil v kavarno „Merkur“. Pogovarjala sva se o ljubljanskem potresu. Hkrati stopi neki mladič k nama in reče: „Ersuche, hier nur deutsch zu reden, es ist dies ein deutsches Kafehaus“. Ker sva videla, da so navzočni nemški mladeniči — nekoliko vinjeni, nisva na to arogantnost nič odgovorila, a kmalu plačala in odšla. Čuvaji nemštva so pohiteli za nama in zahtevali satisfakcije, da sva se drznila v kavarni slovenski govoriti. Kričali so tako, da so ljudje z oken klicali policijo na pomoč. Trdili so, da jih je kavarnar prosil, naj nam prepovedo slovenski govoriti, in naposled naju formalno pozvali na dvoboj. Ker ni moja navada, da bi se pulil in prepiral na ulici, sem prosil, naj mi „gospodje“ pošljejo svoje priče v hotel, da sem pripravljen dati satisfakcijo. Drugi dan sem čakal dolgo v hotelu, a ni se prikazala niti kaka priča, niti kateri tistih arogantnih gospodkov, ki so imeli le ponoči pogum, ko so se bili — najbrž na kredo — nasrkali piva, ki pa so se kot pravi strahopetniki poskrili in se niso upali na dan, ko je bilo treba ostati mož-beseda. Dobro bi bilo, da pride to v javnost, in sicer zategadelj, da bo vsak, kdor misli iti v Celje, vzel v bodoče soboj „štابل“. To je jedino in najboljšo sredstvo poravnati s celjskimi Germani častne afere; če ga le vidijo, so že krotki.“

— Isti gospod nam piše danes: Ko sem bil že odposlal notico za „Narod“, prišla sta k meni dva gospodka prosit me, naj bi vso stvar zamolčal in napadalcem odpustil. Bil sem pripravljen to storiti, a zahteval sem pismene izjave, da dotičniki obžalujejo svoj napad A pogumni „gospodje“ tega niso storili. Stvar se bo dognala pri sodišču, za danes naj samo še konstatujemo, da je bil glavni in najpredznejši razgrajac sin c. kr. okrajnega glavarja celjskega g. dr. Wagnerja. Kaže se, da je oče Wagner svojega sina vzgojil v pravih načelih.

— (Strupena rosa) ali peronospera se je začela kazati sredi tega meseca v vinskih goricah po spodnjem Štajerskem. Kjer so dobro in redno škropili, je ni poznati, kjer pa niso škropili z modro galico so gorice skoro popolnoma suhe.

— (Goriški deželni glavar grof Fran Coronini) je baje izjavil, da ne reflektuje na slovenski mandat in da vzprejme samo eventualno kandidacijo v sedanjem svojem volilnem okraju. Goriški Slovenci bodo njega ekselenci za to izjavo gotovo jako hvaležni.

— („Slovenski Svet“) ki bo odslej izhajal na Dunaju, izide zaradi nekkih formalnih zaprek šele drugi teden, in sicer v dveh združenih številkah.

— (Razpisane službe.) Pri novoustanovljenem poštne uradu v Trebelnem v krškem okraju mesto poštnega odpravitelja, s plačo 150 gl., uradnim pavšalom 40 gl. in letnim pavšalom 120 gl. za sla, ki hodi jedenkrat na dan v Mokronog. Jamščine je položiti 200 gl. Prošnje v treh tednih pošt-nemu in brzojavnemu ravnateljstvu v Trstu. — Pri okr. sodišču v Feldbachu mesto okrajnosodnega pristava v IX. čin. razredu, eventualno pri kakem drugem sodišču. Prošnje do dne 9. septembra predsedstvu dež. sodišča v Gradcu. — Na dvorazrednici v Komendi Št. Peter drugo učno mesto z dohodki IV. plač. razreda in prosto stanovalno sobo. Prošnje do dne 10. septembra okr. šolskemu svetu v Kamniku.

* (Starinske najdbe.) Na polju pri Bizovacu blizu Oseka so našli kmetje, ki so orali, nad 300 komadov raznih posod in orodja iz bronaste dobe. Ta najdba je jedna najznamenitejših v Slavoniji. Najdene stvari je nakupil graščinski oskrbnik Čoščić, ter določil, da dobita muzeja v Zagrebu in Oseku vsak polovico starin.

* (Zemlja se seseda.) O nesrečnem Mostu so se včeraj razširjale govorice, da se je primerila nova nesreča. Istina je, da se je zemlja v jedni ulici nekoliko sesedla in da je nastala dva metra obsežna globoka jama.

* (Blazen sodnik.) Berolinsko sodišče je pred kratkim obsodilo nekega urednika Kocha na šest mesecev v zapor. Jeden sodnikov, Augustin, se je kmalu potem ustrelil in obdukcija je pokazala, da je bil mož blazen. Obsojeni urednik je sedaj zahteval, naj se njega zadevajoča sodba razveljavi in sicer zategadelj, ker je bil jeden sodnikov blazen.

* (Umor na ulici.) Odvetnik Corresi v Kantiniji je te dni na cesti ustavil imovitega trgovca Consiglija in ga ne da bi zinil besedo ustrelil. Consiglija je obležal mrtev, morilec njegov pa neče povedati, iz katerih nagibov je storil ta zločin.

Darila

Mestnemu magistratu ljubljanskega došla so za one, ki so bili po potresu prizadeti, še sledeča darila: Slovensko neodvisno podporno društvo „Slovenija“ v Čikagu (po gospodu Ivanu Herbarju v Ljubljani) zbirko 132 gl. 9 kr.; gospod F. Tomšič, nadinžener v Pragi, zbirko 42 gl. 94 kr.; gospod Franc Skedl, pomorski komisar v Pulju (po gospodu Oroslavu Dolencu v Ljubljani) 27 gl. 50 kr.; gospa Fani Sacher na Bledu zbirko 12 gl. 40 kr.; grofica Norman na Dunaju 2 gl. 25 kr.; gospodičina Alice Czermak v Šumperku na Moravskem 1 gl. 20 kr.; gospodičina Helena Wilek v Frankobrodu 87 kr.

Uredništvu našega lista sta poslala:

Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gospod Vinko Kramaršič v Žužemberku 10 kron 26 vin., nabrane pri odhodu g. nadučitelja Schmoranzerja. — G. Luka Albrecht v Zireh 2 kron 40 vin., nabrane v veseli družbi. Skupaj 12 kron 66 vin. Živili rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

Književnost

— „Lira planinskega Hrvata.“ Spjevalo za narod Dane Kroparski. Prvi svezak. U Zagrebu 1895. Tisak i naklada F. Fišera naslednik Fr. Ralte. Str. 132. Ta ukusno opremljena knjiga obseza 146 pesmij. Vse so lirskega značaja in sicer največ domoljubne. Oblika je dovršena. Bodi knjiga tople priporočena.

Brzojavke

Dunaj 30. avgusta. Državni zbor se snide sredi meseca septembra na novo zasedanje. Najprej mu bo dognati razpravo o še nerešenih poglavjih davčne reforme, potem pa proračun za prihodnje leto in nekatere najvažnejše predloge. Pogodba z Ogersko pride po novem letu na vrsto, takisto tudi vprašanje o obnovitvi privilegija avstro-ogerske banke. Vprašanje o volilni reformi se odloži na nedoločen čas.

Dunaj 30. avgusta. Grof Badeni pride sredi meseca septembra na Dunaj in predloži cesarju popolno ministersko listo. Poljskim ministrom je določen sedanji podpredsednik gališkega dež. šolskega sveta Bobrzynski, sedanji poljski minister Jaworski postane zopet načelnik poljskemu klubu.

Dunaj 30. avgusta. Načelnništvo kluba nemške levice se snide te dni, da se posvetuje, kako stališče zavzemi stranka napram eventualnemu ministerstvu Badeni in novi parlamentarni koaliciji.

Dunaj 30. avgusta. Cesar je podelil pazniku v ženski kaznilnici v Begunjah Vincenciju Greinerju srebrni zaslužni križec s krono.

Beligrad 30. avgusta. „Videlo“ javlja iz Sofije, da je vlada postavila okolu jednega predmestja vojaški kordon, v tem ko policija preiskuje vse hiše, ker je izvedela, da se hrani v jedni tistih hiš dinamične bombe.

Narodno-gospodarske stvari.

— C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnice javlja, da se bode vsled tega, ker imajo železnice povodom jesenskih manevrov mnogo opraviti z prevažanjem vojaštva, vršil samo promet z brzovoznim blagom, živimi živalmi in takim voznim blagom, ki se lahko spridi in sicer na sledečih progah: a) v času od 3. do 6. septembra t. l. na progah: Budejovice-Gaisbach-Wartberg-Line; Gaisbach-Wartberg-St. Valentin; Gmünd-Plzenj; Gmünd-Tabor; Pisek Tabor Gornje Cerekve-Jehlava; Gornje Cerekve-Vesly nad Lužnico-Budejovice; b) v času od 4. do 7. septembra t. l. na progah: Protivin-Zdic in Zdic-Smihov. Drugo blago se na postajah imenovanih prog v omenjenih časih ne bode vzprejemalo. Za blago namenjeno za te postaje ali ki se le pelje transito (izvzemši brzovozno blago, žive živali in vozno blago, ki se lahko spridi) se glasom § 63. odst. 3. prometnega reglementa odt. 3. izvršilnih določeb k dogovoru o mejnarodnem blagovnem prometu na železnicah glede prog pod a) za čas od 3. do vštetelega 11. septembra t. l., glede pod b) omenjenih prog za čas od 4. do vštetelega 12. septembra t. l. ustanovljuje dodatni rok 5 dni k dobavnim rokom v zmislu reglementa. Določbe § 55. prometnega reglementa, ki se nanašajo na začasno spravljanje blaga, uporabljale se bodo v času od 1. do 7. septembra t. l. ne samo na postajah prog pod a) in b) nego tudi na sosednih postajah c. kr. avstr. državnih in od države upravljanih privatnih železnice.

30.000 gld. znaša glavni dobitok cesarsko-jubilejske cerkveno-zgradbenih srečk. Opozorjamo naše cenjene čitatelje, da bode žrebanje nepreklicno **dné 12. septembra.**

Iz uradnega lista.

Izvršine ali eksekutivne dražbe: Antona Palčiča zemljišče v Igi Vasi, cenjeno 2769 gld., dné 2. septembra in 2. oktobra v Ložu.
Mihe Radoviča zemljišče v Preloki, cenjeno 795 gld., dné 3. septembra (v drugič) v Črnomlju.
Mihaela Salomona posestvo v Vrhu, (v drugič) dné 3. septembra v Radečah.
Josipa Krašne zemljišče v Budanjah, cenjeno 150 gld., dné 3. septembra in 1. oktobra v Vipavi.
Petra Majerle posestvo v Dolu, cenjeno 1443 gld. 50 kr., in Marije Spreizer posestvo v Strašnem vrhu, cenjeno 981 gld., oba dné 3. septembra in 4. oktobra v Črnomlju.
Jožefa Štruklja posestvo v Štrukljevi vasi cenjeno 2941 gld., dné 4. septembra (v drugič) v Ložu.
Marije Dermastija posestvo v Zadvoru, cenjeno 6360 gld dne 4. septembra in 5. oktobra v Ljubljani.
Ilije Keserčiča polovica posestva v Keseru, cenjena 650 gld., dné 4. septembra in 5. oktobra v Metliki.
Reze Zore roj. Kocijančič zemljišče v Zagradu, cenjeno 877 gld., dné 4. septembra in 9. oktobra v Mokronogu.
Marije Maurin posestvo v Novih Lazih; Marije Fideršek posestvo v Slovenski vasi, cenjeno 346 gld. 50 kr., in Marije Maurin posestvo v Nagradu, cenjeno 253 gld., vsa tri dné 4. septembra in 9. oktobra v Kočevju.
Jožefa Anžlovarja zemljišča v Subračah, cenjena 1308 gld., dné 5. septembra (v drugič) v Zatičini.

Umrli so v Ljubljani:

24. avgusta: Jožef Jenko, uradnega sluge sin, 3 dni, Hrenove ulice št. 11.
29. avgusta: Jernej Merva, črevljarjev sin, 7 dni, Pristavske ulice. — Jera Kemoni, delavčeva žena, 56 let, Karolinska zemlja št. 22.
V deželni bolnici:
27. avgusta: Jožef Sedlaček, ključarski pomočnik, 33 let. — Anton Vovk, brivec, 17 let.

Meteorologično poročilo.

Avgust	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
29.	9. zvečer	742.4	19.1° C	brezvetr.	jasno	
30.	7. zjutraj	742.4	13.9° C	sl. vzhod	megla	0.0
"	2. popol.	739.8	27.5° C	sl. vzhod	jasno	

Srednja večerajšnja temperatura 19.4°, za 2.1° nad normalom.

Dunajska borza

dné 30. avgusta 1895.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. —	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 " 25 "	"
Avstrijska zlata renta	122 " 40 "	"
Avstrijska krona renta 4%	101 " 35 "	"
Ogerska zlata renta 4%	122 " 40 "	"
Ogerska krona renta 4%	99 " 95 "	"
Avstro-ogerske bančne delnice	1066 " — "	"
Kreditne delnice	407 " 40 "	"
London vista	120 " 85 "	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	59 " 12 1/2 "	"
20 mark	11 " 81 "	"
20 frankov	9 " 59 1/2 "	"
Italijanski bankovci	45 " 70 "	"
C. kr. cekini	5 " 71 "	"

Dné 29. avgusta 1895.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	151 gld. 75	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	196 " 50 "	"
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	180 " 75 "	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	121 " 50 "	"
Kreditne srečke po 100 gld.	207 " 50 "	"
Ljubljanske srečke	22 " — "	"
Rudolfove srečke po 10 gld.	23 " 50 "	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	178 " 25 "	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	566 " — "	"
Papirnati rubelj	1 " 29 1/2 "	"

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1895.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 19. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, des. Selsthal v Aussee, Ischl, Gmünd, den, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inost, Curih, Steyr, Lino, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Eger, Karlove vane, Francove vane, Prago, Lipajko, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 10 min. zjutraj mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, des. Selsthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.
Ob 11. uri 20 min. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selsthal, Solnograd.
Ob 19. uri 55 min. popoldne mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 4. uri popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Franzensfeste, des. Selsthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inost, Breginje, Curih, Genevo, Paris, des. Klein Belfing, Steyr, Lino, Gmünd, Ischl, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Eger, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipajko, Dunaj via Amstetten.
Ob 7. uri 40 min. večer mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Razn. tega ob nedeljah in prasnkih ob 5. uri 26 min. popoldne osebni vlak v Lesce-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 5. uri 59 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipajko, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijinih varov, Pilsna, Budejovic, Solnograda, Lince, Steyra, Gmündena, Ischla, Aussee, Zella na Jeseru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Celovca, Beljaka, Franzensfeste, Trbiša.
Ob 11. uri 26 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipajko, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijinih varov, Pilsna, Budejovic, Solnograda, Lince, Steyra, Parisa, Genevo, Curiha, Breginje, Inost, Zella na Jeseru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Celovca, Pontabla, Trbiša.
Ob 9. uri 39 min. popoldne mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta, ob 4. uri 55 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Selsthal, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.
Ob 9. uri 4 min. večer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena in Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiša.
Ob 9. uri 25 min. večer mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta.
Razn. tega ob nedeljah in prasnkih ob 10. uri 40 min. zvečer osebni vlak iz Lesce-Bleda.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 23 min. zjutraj v Kamnik.
" 8. " 05 " popoldne " "
" 5. " 50 " večer " "
" 10. " 10 " večer " "
(slednji vlak le ob nedeljah in prasnkih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 6. uri 56 min. zjutraj iz Kamnika. (5—190)
" 11. " 15 " dopoldne " "
" 6. " 30 " večer " "
" 9. " 55 " večer " "
(slednji vlak le ob nedeljah in prasnkih.)

Trgovski pomočnik

vešč slovenskega in nemškega jezika, izurjen v trgovini mešanega blaga, keži premetati službe. — Vešč se izve pri upravnistvu „Slov. Naroda“ pod „št. 7403“. (1086-4)

Proda se v Brežicah ob Savi (1097)

hiša in nekaj zemljišča.

Natančnejša pojasnila daje gospod Fran Florjančič, uradnik banke „Slavije“ v Ljubljani, Tržaška cesta št. 12.

Močnega in poštenega

učenca (1108—2)

vzprejme takoj Janez Sterle, kovač in živino-zdravniški pomočnik v Krškem. Ako je tudi dober kovaški pomočnik, naj se takoj oglasi; delo je za dlje časa.

Preklic.

Prodaja starega stavbenega materijala v Cenkarjevi hiši v Gradišči št. 8, določena na nedeljo ob 2. uri popoldne, se je odložila na nedoločen čas. (1116—2)

Neobhodno potrebno

je tako za dame kakor za gospode, ki se udeležé potovanja v

Prago

da si omislijo (1104—5)

nepremočljivi dežni plašč (havelok)

iz tirolskega lodna pri znani trdki

Gričar & Mejač

v Ljubljani, Slonove ulice št. 9.

Razpošilja se tudi po pošti.

Srajce za gospode

za koje se garantuje, da se dobro prilagajo, iz najboljšega materijala, z gladkimi prsi po gld. 27.50, z v gube nabranimi prsi po gld. 29.— 12 komadov, prodaja promptno iz zaloge ali pa narejene po meri, kakor tudi najfinejše in najsolidnejše (824—18)

v ovratnikih in manšetah.

Henrik Kenda, Ljubljana.

TRADEMARK.

Najboljše kakovosti, blago-dejen, oživljajoč, krepljen in zlasti sredstvo za vzbujanje teka je
Zelodčni
ali

Marijacejski likêr.

1 steklenica stane 20 kr., 6 steklenic 1 gld., 3 tucate steklenic 4 gld. 80 kr.

Dobiva se (937—8)

v lekarni Ubalda pl. Trnkóczy-ja v Ljubljani, zraven rotovža in se vsak dan s prvo pošto razpošilja.

Razpis.

V zmislu §§. 7 in 12 postave z dné 23. junija 1892 dež. zak. št. 35 razpisuje podpisana občina

službo občinskega zdravnika

s sedežem na Zidanem mostu z letno plačo 700 gld. Prošnje za to službo z dokazi, predpisanimi v §. 15 gori navedene postave in popolnega znanja slovenskega in nemškega jezika, naj se vložijo do konca septembra 1895 pri podpisnem županstvu.

Županstvo v Loki pri Zidanem mostu

dné 22. avgusta 1895.

(1090—2)

Anton Kajtna l. r.

Cesarsko-jubilejske cerkveno-zgradbene srečke à 1 gld.

(1057—5)

Glavni **30.000** goldinarjev dobitok vrednosti.

Srečke priporoča J. C. Mayer v Ljubljani.

Predzadnji teden!

Št. 7103.

Razglas.

(1013—3)

Deželni odbor bode iz deželne trtnice pri prisilni delavnici oddal 50.000 do 60.000 ukoreničenih cepljenih ameriških trt

in sicer za bela vina: kraljevina, beli burgundec, zelen, grganja, rulandec, rizling italijanski, moslavina, rudeči španjol, zelenika in plavec; za črna vina: portugalka, modra frankinja, črni burgundec, črna lipovščina in lovrenček.

Trte se bodo oddajale po 7 (sedem) gld. za sto (100) komadov, pa tudi nekaj brezplačno malim, revnim vinogradnikom, kojih uboštvo je dokazano po izjavah županstva.

Vinogradniki, kateri želé kupiti trte ali jih dobivati brezplačno, naj se zglasé pri svojih županstvih ali pri kmetijskih podružnicah najdalje

do 15. septembra t. l.

ter naznanijo, ali in koliko svetá že imajo pripravljenega za nasaditev trt, koliko trt, katere vrste in ali jih želé dobiti že jeseni t. l., kar najbolj kaže, ali še le spomladi l. 1896.

Županstva in kmetijske podružnice morajo potem vse prošnje predložiti deželnemu odboru najdalje

do 30. septembra t. l.

ker se na pozneje vložene prošnje ne bode oziralo.

Od deželnega odbora kranjskega

v Ljubljani, dné 27. julija 1895.